

## **Od narzędzi dobrych uczynków do wrażliwości serca pełnego pokory**

W tych dniach Słowo, które codziennie przyjmujemy podczas Eucharystii, stopniowo przeprowadza nas od tematu nawrócenia do wymiaru cierpienia Chrystusa. Również w naszej duchowej drodze odnowy jesteśmy zaproszeni, by rozpoznając swoją sytuację i kondycję duchową poprzez podejmowane duchowe wyzwanie oraz stawianie małych kroków, stawać się człowiekiem przemienianym, zmieniającym myślenie, zmieniającym nastawienie do osób i spraw, aby w konsekwencji otwartym sercem towarzyszyć cierpiącemu Chrystusowi Panu w czasie Jego Męki, ale także – towarzyszyć sobie nawzajem w życiu małżeńskim, rodzinnym, zawodowym, przyjacielskim, wspólnotowym, kapłańskim – po prostu w miejscu i środowisku, w jakim na co dzień jesteśmy. Dostrzegając Osobę, odwracając uwagę od koncentracji na sobie, swoich dolegliwościach czy bólu, obdarzając empatią i zrozumieniem – możemy pięknie i pełnie przeżywać swoje oddanie Bogu, który jest obecny w spotykanych codziennie osobach w miejscach naszej obecności oraz aktywności.

Jak pamiętamy z minionego tygodnia - w 55 małym kroku odnowy - zaproszeni zostaliśmy do chętnego słuchania czytania duchowego. To ważny i wypróbowany sposób życia duchowego kształtowanego pod wpływem słowa. Niejednokrotnie w takiej lekturze Bóg często wzywa nas do modlitwy pogłębionej. Musimy więc być roztropni w tym, co czytamy, czym się karmimy i - jak wzywa Benedykt - sięgać po Biblię, Ojców Kościoła oraz pisarzy monastycznych (por. RB 42,3; 48,1.4-5.10.13-14), aby nie dać się wyprowadzić na peryferie. Jesteśmy więc zaproszeni - w Wielkim Poście szczególnie (por. RB 48,14) - do pogłębionej lektury oraz do używania prawdziwej mądrości w wyborze tego, co będziemy czytać lub czego słuchamy w ramach konferencji on-line.

\*\*\*\*\*

### **W piątym tygodniu Wielkiego Postu zatrzymamy się nad wierszami RB 4,65-73**

*W ciągu tygodnia możemy podjąć refleksję nad tematem - wybranym z poniżej podanych lub może nad każdym z nich, lub też nad wersetami/wersetem, który porusza najbardziej.*

\*\*\*\*\*

### **MIŁOŚĆ WZAJEMNA**

Przeczytajmy ze swojej Reguły uważnie tekst:, RB 4,65-73

➤ KOMENTARZ

*Te ostatnie upomnienia omawiają główne stosunki z bliźnimi. Bezinteresowna miłość Boga musi zaowocować. Jako wprowadzenie służy uwaga o pseudo świętości i o świętości prawdziwej. Zachowywanie przykazań Bożych to podstawowy obowiązek duchowy chrześcijanina, więc tym bardziej odnoszą się do każdej z nas – osób podążających drogą św. Hildegardy! Załączone tu uwagi, zawarte w formie negatywnej, zachęcają do miłości bliźniego. Warto zauważyć, że nawet w myślach nie może zapanować niszcząca żądza zniszczenia drugiej osoby, pragnienia władzy, ani gorzka zapalczywość, ani zarozumiałość. Jakże bliskie to nam doświadczenia, które zabijają nasze relacje...*

*W prostych krokach podpowiada również o zwyczajnej kulturze osobistej, szacunku dla starszych, pełniących powierzone funkcje, właściwym odniesieniu do siebie. To prosty program całonocowy, bo przecież mamy z tym problem...*

*Wreszcie, przed zakończeniem katechezy moralnej, Benedykt przywołuje osobę Chrystusa, Jego kazanie na Górze i przykazanie miłości. Tak więc otwiera się droga do pojednania w nas samych i w naszych rodzinach, miejscach pracy, wspólnotach. Czy jednak tego pragniemy?*

➤ **ZADANIE:**

Rozrysuj sobie dwie kolumny. W jednej z nich wypisz z tekstu postawy, przed którymi przestrzega, a w drugiej - do których zachęca św. Benedykt. Skorzystaj z tej pomocy w czasie rachunku sumienia odpowiadając sobie w prawdzie: gdzie bardziej odnajdujesz siebie?